

**UCHWAŁA NR XXVI/301/20
RADY MIEJSKIEJ W ŁAWIE**

z dnia 30 listopada 2020 r.

**w sprawie rozstrzygnięcia skargi na bezczynność Prezesa Ławskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego Sp. z o.o.
Zarząd gospodarki lokalami**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r. poz.5713 ze zm.) w związku art. 229 pkt. 3 oraz art. 237 §4 w zw. z art. 36 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), w zw. z §39a ust.1 pkt.1 oraz 39d ust.4 uchwały nr XVII/171/11 Rady Miejskiej w Ławie z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Ławy zmienioną uchwałą nr XVII/180/20 Rady Miejskiej w Ławie z dnia 27 stycznia 2020 r. Rada Miejska w Ławie uchwała, co następuje:

§ 1. Skargę mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej „PB” z dnia 21 września 2020 r. na bezczynność Ławskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego Sp. z o.o. Zarząd gospodarki lokalami dotyczącą braku działań w celu eksmisji uciążliwego lokatora lokalu komunalnego uznaje się jako bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Ławie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Ławie

Michał Młotek

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 września 2020 r. (data wpływu 21 września 2020 r.) wpłynęło do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łławie zażalenie współwłaścicieli nieruchomości Wspólnoty Mieszkaniowej „Pod Brzozą” z ul. Wyszyńskiego 25 - 27 w Łławie na zaniechania przedstawicieli Gminy Miejskiej Łławy dotyczące braku działań w celu eksmisji uciążliwego lokatora lokalu komunalnego. Stosownie do art. 229 pkt. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza jest Rada Miejska.

Na Sesji w dniu 28 września 2020 r. radni uchwałą nr XXIV/269/2020 r. przekazali niniejszą sprawę do rozpatrzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która otrzymała upoważnienie do przygotowania projektu rozstrzygnięcia skargi i przedłożenia go Radzie Miejskiej.

Wymieniona wyżej uchwała, zawiera zapis dotyczący niemożliwości załatwienia skargi w terminie miesiąca, wyznaczając jednocześnie na podstawie art. 36 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) nowy termin jej załatwienia na dzień 31 października 2020 r.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 12 października 2020 r. dokonano wnikliwej analizy skargi, wysłuchano wyjaśnień Burmistrza Miasta Łławy oraz szczegółowych wyjaśnień Prezesa Łławskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego o następującej treści:

Pierwotnym najemcą lokalu przy ulicy Wyszyńskiego był Pan K. T., który zmarł 2009 r.

W dniu 24.08.2009 r. jego współlokator - Pan W.S., otrzymał pismo od ITBS z zadaniem opróżnienia lokalu.

Pan W.S. nie zastosował się do tego żądania i we wrześniu 2009 wystąpił z podaniem o zawarcie umowy najmu lokalu komunalnego oraz przedstawił następujące fakty: spłatę całkowitego zadłużenia, oraz opisał wieloletnią sytuacją, w której jakoby opiekował się panem K.T. przed jego śmiercią. Było to podanie do ówczesnego burmistrza.

Pan W.S w dniu 05.10.2009 r. otrzymał odpowiedź negatywną, a w dniu 18.12.2009 r. sądownie orzeczono eksmisję. W wyroku eksmisyjnym zobowiązano gminę do wskazania lokalu socjalnego.

Pan W.S. po wyroku zajmował lokal bez umownie aż do roku 2013 r., kiedy to wystąpił z ponownym podaniem o zawarcie umowy najmu. Prośbę swą motywował chęcią wykonania remontu, wymiany okien. W tym czasie mieszkanie było opłacane regularnie, nie było skarg sąsiadów.

W dniu 08.04.2013 r. otrzymał odpowiedź pozytywną, w której powołano się na wyrok Sądu Rejonowego w Łławie, realizując tym samym jego zapisy o obowiązku przyznania przez gminę lokalu socjalnego.

Oznacza to, że Pan W.S. wszedł w najem socjalny lokalu miejskiego z czynszem miesięcznym, przy czym wykazywał, że świadczenia z MOPS stanowią jego jedyne źródło utrzymania.

Pan W.S. składał co 2 lata podania o przedłużenie najmu, w roku 2015, 2017 oraz 2019.

21 czerwca 2018 r. pojawiła się pierwsza petycja wspólnoty mieszkaniowej „P.B.” opisująca zachowanie Pana W.S., polegające na demolowaniu klatki schodowej, urządzaniu wielodniowych libacji alkoholowych. Petycja ta wpłynęła 9 lipca 2018 r. do Urzędu Miasta i została przekierowana do ITBS. Pan W.S. otrzymał oficjalne wezwanie do przestrzegania regulaminu porządku domowego.

Ponadto ITBS zwrócił się do Komendy Policji w Łławie z prośbą o zwrócenie szczególnej uwagi i podjęcie działań porządkowych w stosunku do najemcy lokalu.

W odpowiedzi Komenda Policji poinformowała ITBS, że w dniu 28.08.2018 r. przeprowadzono rozmowę dyscyplinującą – ostrzegawczą z Panem W.S.

W dniu 17 grudnia 2018 r. doszło do wybuchu gazu w lokalu, na szczęście nikt nie ucierpiał.

19 grudnia 2018 r. próbowano przeprowadzić wizję lokalną w lokalu, niestety najemca nie otworzył drzwi, przez co uniemożliwił wykonanie wizji.

Najemca wpuścił przedstawicieli ITBS do lokalu dopiero w dniu 28.12.2018 r.- wtedy oszacowano zniszczenia i straty. Przystąpiono do napraw elementów budowlanych.

W dniu 29 stycznia 2019 r. wysłano ponownie pismo wzywające do właściwego zachowania się i przestrzegania przepisów porządkowych, przeciwpożarowych. Ponadto poinformowano najemcę, że dniu 30.04.2019 r. kończy się umowa najmu i prawdopodobnie nie zostanie przedłużona.

W dniu 30 stycznia 2019 r. ponownie wysłano pismo do Komendy Powiatowej Policji w Łławie z prośbą o zwrócenie szczególnej uwagi i podjęcie działań w sprawie najemcy lokalu przy ulicy Wyszyńskiego.

Dniu 22 lutego 2019 r. funkcjonariusze policji ponownie przeprowadzili rozmowę z Panem W.S.

W dniu 5 sierpnia 2019 r. podpisano ponownie umowę na najem socjalny lokalu.

Umowa obejmuje okres od chwili podpisania do **30 kwietnia 2021 r.** Pan W.S. zobowiązany jest do opłacenia czynszu, oraz zadeklarował swój miesięczny dochód.

W miesiącu październiku 2020 r. wpłynęło kolejne pismo od wspólnoty, zawierające skargę na Pana W.S. Pismo

spowodowało kolejny raz zastosowanie dostępnych dla zarządcy środków, tj. wysłano pismo upominające, sprawę ponownie zgłoszono na Policję.

Przewodniczący Komisji Skarg Wniosków i Petycji, zwrócił się do wspólnoty mieszkaniowej pismem z dnia 16 października 2020 r. o usunięcie braków formalnych skargi i żądaniem sprecyzowania skargi.

W dniu 22 października do Urzędu Miasta w Łławie wpłynęło pismo Wspólnoty Mieszkaniowej „P.B” z dnia 20 października 2020 r., które uzupełniało braki formalne skargi, jednak Komisja Skarg, Wniosków i Petycji nie miała możliwości rozstrzygnięcia wniesionej i uzupełnionej skargi i przedłożenia jej Radzie Miejskiej z powodu zbyt krótkiego czasu do zwołanej na dzień 26 października 2020 r. Sesji Rady Miejskiej.

W związku z powyższym na Sesji w dniu 26 października 2020 r Rada Miejska w Łławie uchwałą Nr XXV/281/20 zmieniającą uchwałę ws. upoważnienia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji do zbadania skargi na Burmistrza Miasta Łławy wyznaczyła nowy termin załatwienia sprawy na dzień 4 grudnia 2020 r.

Kolejne posiedzenie Komisji rozpatrującej skargę zwołano na dzień 23 listopada 2020 r., na którym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w toku rozpatrywania wniosku zapoznała się ponownie z treścią skargi, zasięgnęła również opinii Kancelarii Prawnej w zakresie odpowiedzi na poniższe pytania:

- 1) Czy podjęte przez Prezesa ITBS sp. z o.o. oraz Burmistrza Miasta Łławy działania mają charakter bezczynności ?
- 2) Czy ITBS sp. z o.o. oraz Burmistrz Miasta Łławy powinni w sytuacji opisanej w skardze złożyć pozew o eksmisję, w jakich warunkach eksmisja byłaby dopuszczalna?
- 3) Czy skarżąca mogła sama we własnych imieniu podjąć działania zmierzające do eksmisji lokatora ?

Po zapoznaniu się ze wyjaśnieniami Burmistrza Miasta Łławy i Prezesa ITBS sp. z o.o. w Łławie KSWiP, z przedłożonymi przez nich dokumentami oraz opinią prawną w zakresie wyjaśnień ww., KSWiP rekomendując podjęcie Radzie Miejskiej w Łławie uchwały o bezzasadności skargi wskazuje, że w orzecznictwie wypracowany został pogląd, zgodnie z którym z bezczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ w prawnie ustalonym terminie nie wydał decyzji, postanowienia, względnie aktu lub czynności wymienionych w art. 3 § 2 pkt. 1-4a ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Za równoznaczne z bezczynnością organu uznano zatem czynności podejmowane przez organ w toku postępowania, skutkujące przewlekaniem tego postępowania albo mające na celu uchylenie się od załatwienia sprawy zgodnie z przepisami prawa, np. odmowę wydania decyzji administracyjnej, w sytuacji, gdy przepisy prawa zobowiązywały organ do załatwienia sprawy. Dla dopuszczalności skargi na bezczynność nie ma znaczenia okoliczność, z jakich powodów określony akt nie został podjęty, a czynność nie została dokonana. W szczególności obojętnym jest, czy bezczynność organu spowodowana została zawinioną lub niezawinioną opieszałością w ich podjęciu lub dokonaniu, czy też wynika z przeświadczenia, że dany akt w ogóle nie powinien zostać podjęty, a czynność nie powinna zostać dokonana. W przypadku działań i czynności podjętych przez Burmistrza Miasta Łławy oraz prezesa ITBS sp. z o.o. z siedziba w Łławie nie można stwierdzić bezczynności tych organów wobec Pana W.S.

W przedmiotowej sprawie nie można stwierdzić, iż nastąpiła bezczynność organów. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 13 lipca 2017 r. sygn. akt IV SAB/GI 127/17 w sposób wyraźny stwierdził, że „Dla uznania bezczynności organu konieczne jest ustalenie, że był on zobowiązany na podstawie obowiązujących przepisów prawa do wydania decyzji, aktu lub podjęcia określonych czynności i mimo to nie podejmuje działań mających na celu uczynienie zadość temu obowiązкови. Ocena, co do bezczynności organu, dokonana być musi na gruncie właściwego dla załatwienia sprawy prawa materialnego, gdyż ono rozstrzyga o legitymacji organu oraz wynikających z przepisów uprawnieniach i obowiązkach.” łławskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego – Zarząd Gospodarki Lokalami Sp. z o.o. jako zarządca lokali komunalnych zwał Pana W.S. do właściwego zachowywania się i do przestrzegania przepisów p. pożarowych oraz regulaminu porządku domowego obowiązującego w budynku wspólnoty mieszkaniowej " P.B" ul. Wyszyńskiego . Przepisy prawa nie nakładają, obowiązku wystosowania powództwa eksmisyjnego wobec lokatora, który wykracza przeciwko porządkowi domowemu. Art. 13. Ust.1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, przyznaje prawo do wytoczenia powództwa o rozwiązanie przez sąd stosunku prawnego uprawniającego do używania lokalu i nakazanie jego opróżnienia. **Podkreślić należy, iż takie uprawnienie przyznane jest nie tylko właścicielowi lokalu, ale również wszystkim lokatorom budynku. Lokatorzy mogli zatem sami wytoczyć powództwo eksmisyjne, nie byli w przedmiotowej sprawie uzależnieni od czynności, podejmowanych przez ITBS i Burmistrza.** Wobec powyższego nie można stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie doszło do bezczynności organów.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego jeżeli lokator wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali w budynku, inny lokator lub właściciel innego lokalu w tym budynku może wytoczyć powództwo o rozwiązanie przez sąd stosunku prawnego uprawniającego do używania lokalu i nakazanie jego opróżnienia.

Pozbawienie prawa do lokalu (art. 13 ust. 1) musi znajdować podstawę zarówno w nagannym zachowaniu lokatora (osób z nim zamieszkałych lub wywodzących od niego swoje prawo), jak i w obiektywnej uciążliwości dla lokatora lub właściciela innego lokalu (innych lokali) w tym budynku. Obie przesłanki muszą wystąpić łącznie.

Naganne zachowanie musi mieć postać kwalifikowaną, być uporczywe (częste, wielokrotne, powtarzające się) lub rażąco naganne (o dużym nasileniu złej woli, szczególnie szkodliwe ze względu na charakter naruszeń norm). To prawnie i społecznie naganne zachowanie musi też mieć realnie uciążliwy wpływ na zamieszkiwanie innych lokatorów lub właścicieli w lokalach sąsiednich. Uciążliwość nie musi oznaczać niemożliwości zamieszkiwania.

W wyroku nakazującym opróżnienie lokalu sąd orzeka o uprawnieniu do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu albo braku takiego uprawnienia wobec osób, których nakaz dotyczy, biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób korzystania przez

nie z lokalu oraz ich szczególną sytuację materialną i rodzinną. Wskazania po raz kolejny wymaga, że Panu W.L. prawo do lokalu na mocy wyroku sądu zostało przyznane.

Zgodnie z literalnym brzmieniem ustawy legitymację procesową czynną do wystąpienia z powództwem na podstawie art. 13 ust. 1 mają lokatorzy i właściciele lokali innych niż lokal zajmowany przez pozwanego, jeżeli lokale te znajdują się w tym samym budynku co lokal używany przez pozwanego.

Artykuł 14 powyższej ustawy zobowiązuje sąd do obligatoryjnego, orzeczenia o uprawnieniu osób eksmitowanych do najmu socjalnego lokalu z uwzględnieniem dotychczasowego sposobu korzystania z lokalu oraz szczególnej sytuacji materialnej i rodzinnej osób, których takie orzeczenie dotyczy. Artykuł 17 w/w ustawy wskazuje, jednak że przepisów art. 14 i art. 16 nie stosuje się, gdy powodem opróżnienia lokalu jest stosowanie przemocy w rodzinie lub wykraczanie w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, albo niewłaściwe zachowanie czyniące uciążliwym korzystanie z innych lokali w budynku albo gdy zajęcie lokalu nastąpiło bez tytułu prawnego.

Biorąc pod uwagę materiał przedstawiony przez Wspólnotę Mieszkaniową „P. B.”, można stwierdzić, iż istnieją podstawy do wytoczenia powództwa na podstawie art.13 ust. 1, bądź też rozwiązania umowy najmu lokalu z Panem W.S. Wszelkie decyzje powinny jednak zostać poprzedzone dogłębną analizą materiału dowodowego w sprawie oraz ponownym wezwaniem lokatora do poszanowania miru domowego innych lokatorów, a także regulaminu porządku domowego obowiązującego w budynku Wspólnoty Mieszkaniowej „P.B”. Materiał dowodowy powinien zostać również uzupełniony o opinię Dzielniczowego Rejonu - st. sierżant D.S, do której zwrócił się ITBS w piśmie z 29 stycznia 2019 r. z prośbą o szczególny nadzór lokalu przy ul. Wyszyńskiego w Łławie, gdzie mieszka Pan W. S.

Wszyscy mieszkańcy budynków wielolokalowych, niezależnie od podstawy prawnej korzystania ze znajdujących się w nim lokali, są zobowiązani do przestrzegania norm porządku domowego, które wynikają z regulaminów ustalonych przez wspólnoty i spółdzielnie mieszkaniowe, a także z zasad współzycia społecznego i zwyczajów miejscowych. Rażące lub uporczywe wykroczenie lokatora przeciwko porządkowi domowemu stanowi jedną z przyczyn wypowiedzenia przez właściciela stosunku prawnego uprawniającego lokatora do używania lokalu na podstawie art. 11 ust. 2 pkt. 1. Wykraczanie w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu należy rozumieć zgodnie z tym, jak pojęcie „porządku domowego” interpretowane jest na gruncie art. 683 i 685 k.c. Oceny naruszeń porządku domowego dokonuje się więc z uwzględnieniem norm, jakich zobowiązani są przestrzegać mieszkańcy danego budynku (np. regulaminy dotyczące korzystania z danej nieruchomości) oraz zwyczajów miejscowych. Ponieważ ustawa wymaga, aby wykroczenie przeciwko porządkowi domowemu było rażące lub uporczywe, przyjęć należy, że ma to być zachowanie rozciągnięte w czasie i nacechowane dużą dozą złej woli ze strony lokatora (J. Chaciński, Ochrona praw lokatorów. Komentarz, Warszawa 2013, s. 117).

Ustawa uzależnia skuteczność wypowiedzenia stosunku prawnego z przyczyn wymienionych w art. 11 ust. 2 pkt. 1 od uprzedniego upomnienia lokatora przez właściciela. Upomnienie w formie pisemnej pod rygorem nieważności musi być złożone lokatorowi w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z jego treścią (art. 61 § 1 k.c.). Dopiero po upływie czasu koniecznego na dojście upomnienia do lokatora i dostosowanie jego zachowania do stanu zgodnego z treścią upomnienia właściciel może dokonać skutecznego wypowiedzenia. [K. Zdun-Załęska [w:] Ustawa o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Komentarz, Warszawa 2014, art. 11]. Jak wyżej wskazano czynności te dokonywane były kilkukrotnie.

Ponadto ustawodawca umożliwił wytoczenie powództwa eksmisyjnego przez lokatorów lub właścicieli innych lokali. Artykuł 13 ust.1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 611) wskazuje: „Jeżeli lokator wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali w budynku, inny lokator lub właściciel innego lokalu w tym budynku może wytoczyć powództwo o rozwiązanie przez sąd stosunku prawnego uprawniającego do używania lokalu i nakazanie jego opróżnienia.”

Skuteczności powództwa o rozwiązanie stosunku prawnego uprawniającego lokatora innego lokalu do używania lokalu i nakazanie jego opuszczenia zależy od wykazania dwóch przesłanek. Pierwszą z nich jest rażące lub uporczywe wykroczenie przez pozwanego przeciwko porządkowi domowemu, przez co rozumieć należy zarówno częste naruszenia porządku domowego, które pojedynczo nieznacznie tylko zakłócają ten porządek, jak i pojedynczy wypadek stanowiący przejaw dużego natężenia złej woli. Drugą przesłanką jest skutek działań lub zaniechań pozwanego polegający na tym, że korzystanie z innych lokali w danym budynku jest uciążliwe.

Pozbawienie prawa do lokalu musi znajdować podstawę zarówno w nagannym zachowaniu lokatora (osób z nim zamieszkałych lub wywodzących od niego swoje prawo), jak i w obiektywnej uciążliwości dla lokatora lub właściciela innego lokalu (innych lokali) w tym budynku. Obie przesłanki muszą wystąpić łącznie.

Powództwo może wytoczyć inny lokator albo właściciel innego lokalu. W wyroku SO w Łodzi z 14.06.2016 r., III Ca 460/16 podniesiono, że uprawnienie to nie przysługuje wspólnocie mieszkaniowej, gdyż nie ma legitymacji procesowej do wystąpienia z powództwem na podstawie art. 13 ust. 1.

Podczas rozpatrywania skargi zwrócono również uwagę na aspekty społeczne. Prezes ITBS sp. z o.o. w Łławie wyjaśniał, że Panu W.S. proponowano również zamianę lokalu socjalnego, niemniej jednak ten odmówił przyjęcia innego lokalu. Przeniesienie Pana W.S. do innego lokalu socjalnego nie rozwiąże problemu jego nagannego zachowania, gdyż w przypadku braku dalszego przestrzegania porządku, zakłócał będzie spokój innym mieszkańcom ławy. Ponadto, jak wynika z opinii Komendy Miejskiej Policji w Łławie, ze strony lokatorów nieruchomości przy ul. Wyszyńskiego nie było wielu zgłoszeń na uciążliwe zachowania Pana W.S. De facto w przypadku naruszenia zasad korzystania z lokalu i naruszania w tym wypadku porządku publicznego poprzez libacje alkoholowe i zakłócanie tym samym ciszy nocnej, właściwa jest policja, a nie organy samorządu terytorialnego. Wobec apelu radnych

wchodzących w skład KSWiP zarówno burmistrz jak również Prezes spółki komunalnej dalej będą monitorować sytuację w sprawie Pana W.S. podejmując wszelkie możliwe prawem kroki do zdyscyplinowania go i zmotywowania do przestrzegania porządku i regulaminu. Z uwagi na okres pandemii oraz nie możliwość wykonania orzeczeń sądu w przedmiocie eksmisji, wytoczenie powództwa o eksmisję jest bezzasadne. Umowa najmu lokalu socjalnego kończy się w kwietniu 2021 roku. W przypadku braku dobrowolnego opuszczenia przez Pana W.S. zajmowanego lokalu, będzie możliwość obciążenia Pana W.S. wyłącznie opłatą z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie z zajmowanego lokalu.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 23 listopada 2020 r., komisja rozpatrzyła Państwa skargę w zakresie:

- skargi na beczynność Burmistrza Miasta Ławy,
- skargi na beczynność Prezesa Ławskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego Zarząd gospodarki lokalami Sp. z o.o.

Komisja w toku rozpatrywania skarg w dniach 12 października i 23 listopada rzetelnie zweryfikowała sprawę i przygotowała dwa projekty uchwał, rekomendując w nich radzie rozstrzygnięcie zarzutów w nich zawartych.

Wobec powyższego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje Radzie Miejskiej w Ławie uznanie skargi, jako bezzasadne.



DOKUMENT PODPISANY ELEKTRONICZNIE

Dane podpisywanego dokumentu

Typ dokumentu	Uchwała
Numer dokumentu	XXVI/301/20
Data dokumentu	2020-11-30
Organ wydający	Rada Miejska w Iławie
Przedmiot regulacji	w sprawie rozstrzygnięcia skargi na bezczynność Prezesa Iławskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego Sp. z o.o. Zarząd gospodarki lokalami
Identyfikator dokumentu	9A3700D1-F123-410C-946E-BE31C6E29196

Informacje o złożonych podpisach elektronicznych

Podpis:	
Sygnatura	Signature-269952071
Numer seryjny	65966CA21B71BE64974195E08EF096B357E2F5
Osoba podpisująca	Michał Młotek
Kraj	PL
Data złożenia podpisu	30.11.2020 14:22:00
Zakres podpisu	Cały dokument
Wystawca certyfikatu	VATPL-5260300517 COPE SZAFIR - Kwalifikowany Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A. PL